

Велика Скуфія переможе!

Або чи потрібна українцям держава?

У масовій свідомості держава представляється як єдино можлива форма самоорганізації нації, адже, крім слова «держава», іншого слова просто не існує. Насправді держава – це тільки одна з форм суспільної самоорганізації, причому це форма, м'яко кажучи, неповноцінна, тобто збочена.

Як відомо, людина (що означає «гравець») – істота соціальна, тож може розвиватися тільки в соціумі, тобто в доволі чисельній спільноті. Природними людськими соціумами (популяціями) є етноси. З погляду еволюції, саме етноси (популяції, етносоціальні організми) є еволюційними одиницями.

У будь-якій грі перемагає той, хто перевершує суперника у творчості. Так само етносу для успішної змагальності в еволюційній грі треба весь час творити інновації, поширювати їх і захищати. У такий спосіб відбувається постійна модернізація етносу, його якісне і кількісне зростання. Що динамічніший і чисельніший етнос, то більші його шанси в еволюційних перегонах.

Арійські варни

Для виконання згаданих трьох системних функцій – творення, тиражування і захисту – етнос формує три спеціалізовані підсистеми. Їх прийнято позначати санскритським терміном «варна» (якість, барва) або латинським «каста» (чиста, однорідна). Тобто етнос як еволюційна одиниця структурується на три функціональні підсистеми. Зверніть увагу: не члени етносу об'єднуються у варни, а **етнос як еволюційна одиниця структурується на варни**, до яких притягуються люди з відповідними якостями. Якщо нема етносу, то нема й варн.

На санскриті, що походить від прадавньої української мови, згадані три варни називаються: «брахмана» (від Брахма – «бог неба і землі» – це титул Творця Всесвіту), «кшатрія» (від кореня *кес – меч, звідси «кіш» – військова одиниця), «вайсія» (від кореня *віс – діловитість, бізнес). Ці терміни збереглися в українській мові у словах «врахман, рахман» («святий мудрець»), «козак» (мечник, воїн), «весь» – село, господарство (лат. vici – селянське господарство, староангл. bisig – активність, діловитість, бізнес).

Варна як спеціалізована організація

Отже, є три варни – три організовані підсистеми етносу: «брахманство», «кшатрійство», «господарство». Люди, які **входять до цих організацій**, отримують назви «брахмани», «кшатрії», «господарі». Ми тут свідомо не використовуємо сучасні слова «священники», «козаки» і «бізнесмени», оскільки вони вже несуть інший контекст, не пов'язаний з ідеєю трьох варн. Натомість «брахмани» – це **члени організації** (підсистеми) «брахманство», «кшатрії» – члени організації «кшатрійство», «господарі» – члени організації «господарство».

Наприклад, **якщо людина не входить до етнічної організації брахманів, то не може називатися брахманом.** Вона може називатися вченим, мудрецем, людиною брахманського спрямування, духовним лідером, навіть святим, але аж ніяк не брахманом. Те ж саме стосується інших варн, – і це треба чітко усвідомити.

Прийняття до варнової організації вважається надзвичайно важливою подією, співмірною з народженням людини, адже тепер вона стає повноцінним членом етнічного організму: долучається до знань, кодексу честі й організаційних можливостей своєї варни. Тому члени кожної з трьох варн вважаються «двічі народженими».

Член етносу, який не належить до жодної варнової організації, перебуває у неструктурованому соціальному середовищі. Статус такої людини на санскриті позначається словом «судра» («шудра»), що означає «найманий працівник, несамостійний виконавець, слуга». Це також українське слово: в народі донині поширені прізвища Шудра, Шудря, Шудрик, Шудрак, Шудрин. Позаяк шудри не належать до жодної варни, то вони не є «двічі народженими».

Три умови належності до варни

Отже, для забезпечення конкурентоспроможності в еволюційній грі, етносоціальний організм як колективна істота вищого рівня створює три чітко організовані підсистеми: брахмани спеціалізуються на творенні інновацій (започаткувань, стартапів), господарі – на тиражуванні створених брахманами інновацій, кшатрії – на захисті створених брахманами і розтиражованих господарями інновацій.

З одного боку, це **суттєво відмінні функції:**

- для інновацій потрібні натхнення і свобода творчості;
- для захисту потрібна залізна дисципліна і творче застосування примусу;
- для тиражування потрібні спокій, точність і потужна мотивація.

Очевидно, що для виконання таких радикально відмінних функцій потрібні люди з радикально відмінними якостями.

З другого боку, кожній з трьох варн необхідно робити **те ж саме** з інформацією (знаннями, відами):

- 1) отримувати якісну, надійну інформацію, необхідну для діяльності (таку інформацію можна отримати тільки з надсистеми);
- 2) засвоювати і практично застосовувати цю інформацію (самовдосконалюватися, досягати майстерності у своїй справі);
- 3) сприяти якісному і кількісному зростанню варнової організації (тобто поширювати засвоєну інформацію), підтримувати авторитет варни та її добру славу.

Таким чином, маємо однотипну структуру з трьома інформаційними функціями, які кожна варна наповнює своїм специфічним змістом.

Варна брахманів: заохочення до святості

Брахмани отримують якісну інформацію від Святого Духа – «духа істини, скарбниці добра і подателя життя», як говориться у відомій молитві. Тому Святий Дух є богом-егрегатором брахманів, це їх надсистема. З самого

початку його називали архаїчним іменем «Ілля» («ель» – дух), пізніше – «Велес», а після аріянської релігійної реформи Володимира Великого його називають Святим Духом. Це інформація і енергія, які йдуть від Творця Всесвіту (Брахми), ретранслюються святими сутностями світу духів, на Землі сприймаються святими людьми і доносяться до всього соціуму.

Саме Святий Дух дає людям вищі метафізичні знання, на фундаменті яких можна розгортати енергійну творчість – згідно з правилами Творця і законами Всесвіту. Незважаючи на зміну своїх імен, бог-егрегор брахманства був і є носієм вищої мудрості, любові, творчості та святості, покровителем мистецтв, цілительства, інновацій, а також матеріального багатства, створеного на цій основі.

Для отримання вищих знань і резонансу з ними треба самому перебувати у стані святості, тому **«святість» – це професійна якість брахмана**. Індикаторами святості є гармонійні внутрішні (здоров'я, гармонія, ясне мислення) і зовнішні події.

Для посилення інноваційного потенціалу етносу необхідне якісне і кількісне зростання варни брахманів, тому її члени дбають про залучення до варни здібних людей і набуття ними брахманської кваліфікації, піднесення авторитету варни та посилення її впливу на суспільство. Для цього брахмани діють методами переконання, де головним аргументом є власний позитивний приклад.

Таким чином, для належності до варни брахманів потрібне виконання трьох обов'язкових умов:

- 1) долучення до метафізичних знань;
- 2) перебування у стані святості або близько до нього;
- 3) підтримка варни роботою, грошима, зв'язками та іншими ресурсами.

Варна кшатріїв: примус до справедливості

Еволюційна гра передбачає змагальність етносів, проте це має бути правильна змагальність. Її сенс полягає в тому, щоб досягати переваги посиленням себе, а не послабленням суперника. Якщо окремі люди або інші етнічні організації порушують правила чесної змагальності, то брахмани намагаються переконати їх діяти правильно. Коли ж м'яка дипломатія брахманів не дає результату, тоді за справу беруться кшатрії, які рішуче і жорстко приводять правопорушників до тями. Якщо ж усе йде за правилами, то кшатріїв ніхто не бачить і не чує: вони тренуються, оволодівають новою технікою, займаються самовдосконаленням і готуються до нових перемог.

Унікальність функції кшатріїв полягає у **творчому застосуванні примусу щодо тих, хто не розуміє доброго слова**. Їхній бог-егрегор є носієм грізної, грубої, страшної, вибухової, руйнівної енергетики. Деяке пом'якшення відбулося після перейменування грізного Перуна на більш витонченого архістратега Михайла, проте це жодним чином не скасовує функцію творчого руйнування варни кшатріїв.

Надсистемою для кшатріїв є варна брахманів. Саме брахмани дають кшатріям надійні знання, місію, стратегію, зброю, амуніцію, утримання і все інше, необхідне для виконання своєї функції.

Спільним для брахманів і кшатріїв є те, що вони діють в інтересах всієї нації. Але не так через відчуття обов'язку, як через високий рівень усвідомлення, що запорукою їх персонального щастя є щастя всієї нації.

Друга подібність полягає в тому, що кшатріям притаманна здатність до нестандартних дій, адже на полі бою перемагає той, хто перевершує противника у творчості.

Відмінність між цими варнами в тому, що, по-перше, головним інструментом кшатріїв є творче застосування примусу, натомість брахмани схильні діяти виключно методами переконання. По-друге, брахмани діють в інтересах Всесвіту, натомість кшатрії схильні мислити більш локально. Висока ефективність кшатріїв досягається тільки тоді, коли вони діють під керівництвом брахманів.

Варна господарів: тиражування і збагачення

Ефективність варни господарів основана на тому, що вони отримують від брахманів інновації і застосовують їх для власної вигоди і вигоди всієї нації. Це досягається тим, що господарі діляться прибутками з брахманами, які їх концентрують і розподіляють в інтересах всієї системи. Наприклад, якщо брахмани сконструювали новий технічний пристрій, то господарі його масово відтворюють і вигідно продають, відраховуючи брахманам належну їм частку прибутків.

Богом-егрегором господарів є Дажбог, якого спочатку називали первинним іменем «Ни-кола» (кінець річного кола, коли одержували щедрий урожай – плід річної праці). Після реформи Володимира Великого богу-егрегору господарів повернули його первинне ім'я, назвавши його Святим Николею.

Святий Дажбог Никола має багато спільного зі Святим Духом Велесом: обидва мають відразу до насильства, люблять мир і займаються облаштуванням комфортного життя.

Різниця в тому, що **брахмани творять стартапи («зерно»), а господарі його помножують.** Тому головне для брахманів – це знання загальних принципів і творення нових зразків, а головне для господарів – вміння засвоювати норми (правила, стандарти, технології, зразки) та їх помножувати. Бог-егрегор господарів Святий Никола є найбільш прогнозованим і зрозумілим («нормальним») порівняно з вигадливим Святим Духом і вибуховим Архістратегом Михайлом

Варна брахманів є надсистемою для варни господарів, їхнім керуючим органом, джерелом знань і натхнення. Натомість варна кшатріїв не є такою надсистемою, адже руйнівна енергетика воїнів не може бути джерелом добробуту господарів.

Якщо варни брахманів і кшатріїв працюють на націю в цілому, то **господарі працюють на власний добробут**, а їхній внесок у загальне благо виражається головним чином у платі за використання брахманських інновацій. Звісно, що господарі можуть займатися суспільним благодійництвом, проте це право доступне для будь-кого, тим більше, що дарування – це, при правильному застосуванні, не що інше як механізм самозбагачення (див.: [Коли радіє Всесвіт](#)).

Діяльність варни господарів – це бізнес, торгівля, підприємництво та будь-яка інша економічна діяльність самостійних людей – панів-господарів. «Добрий вечір тобі, пане-господарю...» – це про них.

Зауважимо, що визначальною ознакою варни господарів є не економічна діяльність (нею можуть займатися й брахмани), а рівень свідомості: господарі орієнтовані на власний добробут, тож їх найбільше цікавить матеріальне збагачення. Як людей практичних і прагматичних, їх більше цікавить «синиця у жмені», а не брахманський «журавель у небі» чи сповнене ризику і саможертвності життя кшатріїв.

Шудри: соціальний резерв

Традиційно шудрами називали людей, які могли себе реалізувати тільки як наймані працівники, несамостійні виконавці, слуги. Якщо ж поглянути на це питання глибше, то шудри – **це члени етнічної громади, які не належать до жодної з трьох варн**, тобто не виконують трьох обов'язкових умов належності до варни: 1) підпорядкування надсистемі, 2) постійне підвищення майстерності, 3) підтримка варни роботою, грошима, добрим прикладом (включення у варновий егрегор).

З другого боку, шудри є спеціалістами у своїй професії, тому вони долучаються до діяльності брахманських, кшатрійських або господарських структур, тож при бажанні і досягненні потрібної кваліфікації можуть влитися до відповідної варни. Тому **шудри виступають в ролі кадрового резерву для наповнення варн**. На це вказує і саме слово «шудра», яке етимологічно близьке слову «субстрат», що значить основа, підґрунтя (від лат. sub — «під» і stratum — «шар», тобто «нижній шар»).

Шудри – це вільні люди, проте вони не є варною, адже не спроможні до самоорганізації і не мають свого бога-егрегора. Їхня самореалізація здійснюється через виконання професійної діяльності під керування представників однієї з трьох варн. Шудри можуть бути службовцями, робітниками фізичної чи розумової праці, допоміжним персоналом у брахманських, кшатрійських чи господарських структурах.

Міжварнова соціальна динаміка

Входження до варни або вихід з неї є справою суто добровільною. Людина перебуває у тій соціальній групі, де їй найцікавіше і найкомфортніше. В міру зростання особистого розвитку і в пошуках своєї природовідповідної діяльності людина протягом життя може змінювати варни.

Очевидно, що кожна молода людина спочатку належить до середовища шудр. При правильній професійній орієнтації вона відразу ж знаходить свою варну і вливається до неї на все життя. Якщо ж з вибором діяльності не все однозначно, то **людина може спробувати себе в різних варнах і знайти ту, яка найближча до її духовної природи в поточному фізичному втіленні** (сеансі реінкарнації). «Вищий пілотаж» і найвища свобода самоздійснення досягається у варні брахманів, тож до цієї варни можуть долучатися найрозвиненіші кшатрії, господарі та шудри.

Належність до варни в жодному разі не є спадковою, хоча зрозуміло, що варнова належність батьків значною мірою впливає на життєвий шлях дітей. Незалежно від варни батьків, всі діти спочатку є шудрами. При досягненні ними певного рівня зрілості та кваліфікації їх можуть прийняти

до певної варни з набуттям відповідних прав та обов'язків (див. вище: Три умови належності до варни).

Кожна людина вільна у виборі собі супутника життя з будь-якої варни, тобто між варнами нема формальних бар'єрів. Проте зрозуміло, що найгармонійніша взаємодія виникає між людьми одного спрямування, адже «найбільше щастя – це спілкування з рівними тобі», або «щастя – це коли тебе розуміють». Тому варнове суспільство заохочує створення сімей між чоловіками і жінками, які належать до тієї самої соціальної підсистеми. Створення варново однорідних сімей сприяє формуванню династій, перевагою яких є концентрація професійних знань і життєвого досвіду.

Типи організацій

Кожна варна тяжіє до творення такої форми організації, яка дозволяє їй найлегше і найефективніше виконувати свою системну функцію.

Варна брахманів спрямована на творення інновацій, тому створює середовище сприятливе для вільного польоту фантазії, легкого доступу до знань, дружньої змагальності та імпровізації. Зовнішня свобода і відсутність жорстких рамок компенсується високою свідомістю і сталевою внутрішньою самодисципліною, тому в кінцевому підсумку брахманські організації є найбільш гармонійними, впорядкованими і дисциплінованими.

Для кращого розуміння брахманської системи корисно ознайомитися з устроєм стартап-інкубаторів, самих стартапів <http://ar25.org/node/22922> (інноваційних компаній), бізнес-інкубаторів, технопарків, «кремнієвих долин». Умовно кажучи, формою самоорганізації брахманів є **екополіс**, точніше – мережа інноваційних екополісів.

Варна кшатріїв спрямована на діяльність в екстремальних ситуаціях, швидко дію і високу концентрацію зусиль, тому тяжіє до формування жорстких, добре керованих, динамічних, авторитарних структур з дуже високим рівнем персональної відповідальності і виконавської дисципліни, адже зазвичай йдеться про життя і смерть. Найкращою формою для діяльності кшатріїв є **військо** (армія).

Варна господарів працює в найбільш регулярних умовах. Ідеальною організацією для її існування є **ринок**, де всі спокійно і чесно працюють за узгодженими правилами. Гроші люблять тишу, бізнес любить стабільність.

Сокупія – вищий рівень національної самоорганізації

Суспільний устрій, за якого відбувається гармонійна взаємодія всіх трьох варн, називається трипільським словом «сокупія», тобто «скупчення», «зібрання», «об'єднання», «союз». Завдяки Геродоту (5 ст. до н. е.) слово «сокупія» почали вимовляти як «скуфія», а назву суспільного устрою перетворили на власну назву, тож Скуфія стало синонімом України. У новогрецькій мові (після 15 ст.) букву «У» (упсилон) почали прочитувати як І (іпсилон), тож «Скуфія» перетворилася на «Скіфію».

Особливістю цього суспільного устрою є повне домінування варни брахманів, завдяки чому в суспільстві панують мир, гармонія, мудрість,

творчість, свобода. **Головний інструмент управління суспільством – переконання, просвіта, релігія, позитивний приклад брахманства.**

Сокупія – це устрій Золотої доби. Судячи з мирного життя та інтенсивної творчості трипільців, у них була сокупія як етномережа самодостатніх агроміст – тодішніх екополісів. Більшість населення, скоріше всього, належало до варни брахманів (подібна ситуація історично зафіксована в давній Ірландії, де були періоди, коли до організації друїдів входило понад половини населення).

У цей час також **процвітала варна кшатріїв**, адже трипільці володіли найпередовішою зброєю і були найбільш мілітаризованою спільнотою на земній кулі (див.: [Чому трипільці були озброєні до зубів](#)).

Так само вельми розвиненою була варна господарів, про що свідчать вражаючі масштаби тиражування трипільцями побутової і ритуальної кераміки, знарядь праці, предметів побуту, стандартних дво- і триповерхових будинків, типових колоподібних міст тощо.

Скіфська пектораль (Україна, 4 ст. до н. е.). Нагорі – веселі і багаті брахмани у Просторі волі, внизу – Простір боротьби.

За сокупії варна брахманів проникає у всі пори життя національного організму, зокрема, разом з кшатріями брахмани планують і реалізують військові кампанії, а разом з господарями творять ринкову економіку. Ілюстрацією до всепроникаючої дії брахманства є книга «Артхашастра» («Наука політики»), що її написав брахман Каутілья у 4 ст. до н. е. У ній описується все, що потрібно для керування державою: тут і система добору кадрів, і зовнішня політика, і підготовка шпигунів, і ведення війни, і податкова система, і сільське господарство, і все-все-все.

Сокупія–Скуфія проіснувала принаймні до початку 10 ст. «В літо 6415 (907) пішов Олег на греків, Ігоря зоставивши в Києві. І взяв він багато варягів, і словен, і чуді, і кривичів, і мері, і полян, і сіверів, і деревлян, і радимичів, і хорватів, і дулібів, і тиверців... Всі ці зуться "Великая Скуфь"». Великого князя Олега називали Віщим, що вказує на його брахманську належність: «У народній уяві Олег не просто князь, герой, а й кудесник, чародій. Цікаво, що існує багато згадок про язичницьких волхвів, але фактично ніколи не говориться про головного волхва. У багатьох народів детально описуються функції, які мав виконувати головний маг чи волхв племені. Можливо, на Русі головним волхвом був сам великий князь?.. Та й у Києві Олег місцем для своєї князівської резиденції обрав Лису Гору... Крім того, він володів талантом віщування, пророчим даром, був відуном. Олег постає як кудесник і через звуковий збіг Вольга-волхв, а ім'я Олег у скандинавських мовах перекладається як "віщий", "святий"» (Оксана Сліпушко. [Князь Олег — сплав легенди і бувальщини](#)). Подібним чином [Велика княгиня Ольга](#), судячи з її діянь і величезного авторитету, безумовно належала до варни брахманів.

Згідно зі звичаями сокупії, відкрито державою керували князі, але їх завжди спрямовували брахмани. За словами римського філософа та історика Діона Хризостома (40–120 рр.), галльські царі «були лише виконавцями волі друвідів» (Пиготт Стюарт. Друиды. Поэты, ученые, прорицатели / Пер. с англ. — М.: ЗАО Центрполиграф, 2005. — С. 116).

Те ж саме свідчили іноземні мандрівники про організацію влади у слов'ян. Так, арабський географ та історик IX ст. Ібн-Русте у «Книзі дорогоцінних скарбів» писав: «Є у них знахарі, із яких деякі наказують царям, як ніби вони їхні володарі. А уже коли знахар віддає наказ, то не виконати його не можна ніяким чином». Арабський автор IX ст. Гардізі свідчив: «Є у них [русів] знахарі, влада яких поширюється і на їхніх царів». Автор «Слов'янської хроніки» Гельмольд вже у 12 ст. писав, що «Цар у руян порівняно із жерцем має дещо скромніше значення».

«Часто волхвів обирали вождами племен, не рідко вони ставали на чолі держави. Тому немає нічого дивного у тому, що Аль-Бекрі писав про українського короля, який мав титул Мага (чарівника). Очевидно це був хтось із брахманів-волхвів» (Олександр Ковалевський. [Українські держави в докиївський період: Артанія, Куявія, Славія](#)).

Залишки брахманської сокупії збереглися аж до 19 ст. у формі «Копного», або «купного права», від слова «купа» – зібрання, скупчення (Н. Иванишевъ. О древнихъ сельскихъ общинахъ въ Югозападной Россіи / Изданіе Кіевской Археографической Коммиссіи. — К.: В тип. Федорова и Мин., 1863. — С. 3-34).

Держава: кшатрії без брахманів

Якщо бути точним, то «держава» – це така форма організації нації, при якій домінує варна кшатріїв. Відповідно, головним інструментом керування в такій системі є **примус**, адже суспільна функція кшатріїв – творче застосування насильства. Якщо при сокупії народ добровільно обдаровував своїх богів і підтримував громадські справи, то в державі все по-іншому: тут примусові податки, примусова служба в армії, примусове виконання законів тощо.

Етимологічно слово «держава» походить від кореня *дер, від якого походять слова «дерти» (бити), «драка» (бійка), «дракар» (бойовий човен), «дракон» (потік сили). Тож поширене уявлення про те, що «держава – це апарат гноблення і насильства пануючого класу», насправді не далеке від істини.

Проблема в тому, що держава представляється як **єдино можлива форма самоорганізації нації**, адже крім слова «держава» іншого слова просто не існує. Тепер же ми знаємо, що держава – це тільки одна з форм суспільної самоорганізації, причому це форма не повноцінна, оскільки в ній зрізана брахманська верхівка. Натомість повноцінною формою організації нації є сокупія–скуфія–скіфія–копа.

Форма «держави» є нестійкою: при ній зупиняється розвиток, а життя суспільства все більше нагадує казарму, адже нічого кращого кшатрії просто не знають. Залишена без підтримки брахманства, варна кшатріїв припускається дедалі більше помилок, що викликає суспільне незадоволення і протест.

Судячи з історичних джерел, **перша спроба замінити сокупію на державу** була здійснення великим князем Володимиром Святославовичем, який усунув від управління варну брахманів, здійснивши військовий переворот (сучасними словами – установив хунту). Оскільки професійне військо (кшатрії) називалося іменем «русь», то вся держава почала називатися Руссю. На основі відомостей з «Повісті врем'яних літ» та інших джерел дослідники відносять здійснення революцій кшатріїв на 980 рік. Її зовнішнім проявом стало усунення з пантеону богів Велеса – бога варни брахманів, натомість чільне місце зайняв Перун – бог варни кшатріїв.

Негативні наслідки «хунти» виявилися дуже швидко, тож уже в 987 році (а не 988) Володимир повертає до влади брахманство, разом з ним [хрестить Русь в аріянство](#), а для компенсації «моральних збитків» установлює для варни брахманів щедрі виплати в розмірі десятини від доходів державної скарбниці (див.: [Скуфія брахманів і Русь кшатріїв](#)). Проте самоназва Русь залишилася, а народ цієї держави почав називатися «русами» або «русинами», тобто «воїнами» (слово «русичі» – це вже пізніша вигадка). Подібним чином з виникненням Козацької держави слово «козаки» (воїни, кшатрії) перетворилося на етнонім (кубанські українці донині називають себе козаками).

Потужний удар по українському брахманству було здійснено Ярославом Мудрим (Кривим), який фізично ліквідував Володимира Великого та його династію, а в 1039 році спробував поставити місцеву аріянську церкву [під контроль Візантії](#). Тоді брахманству вдалося вистояти,

але не на довго: після руйнівних походів хана Батия в 1241–1242 роках варна брахманів зазнала розгрому й більше не змогла відновитися. Тож коли за Богдана Хмельницького та Івана Виговського відбулося відновлення державності, то це вже була саме кшатрійська «державна», а не брахманська «сокупія». Всі наступні поразки українського національно-визвольного руху, в тому числі за Другого Гетьманату Павла Скоропадського та ОУН Євгена Коновальця, були спричинені саме слабкістю українського брахманства.

Ринок, або ліберальна демократія

Третій тип національної самоорганізації – це т. зв. ліберальна демократія, при якій домінують цінності варни господарників. Оскільки їм найбільше підходить ринок, то вони й намагаються організувати націю у вигляді ринку, де все купляється і все продається.

Проте така форма організації принципово нежиттєспроможна, оскільки системна функція варни господарів спрямована на досягнення особистого збагачення, а не загальнонаціональних інтересів. За такого устрою продається і купується все – від державних посад до судових рішень, що веде до швидкого загнивання і розпаду.

Проте тут є один плюс: у період хаосу і реальної загрози втрати незалежності народ гарячково шукає виходу. Врешті-решт його погляди звертаються в минуле – до Золотої доби і брахманської сокупії.

Що робити?

Відповідь однозначна: негайно формувати українську варну брахманів. Організоване брахманство створить «зерно» – цивілізаційний стартап нового циклу – і відновить варнову структуру Великої Сокупії. [Процес уже пішов](#). Приєднуйся!

*Ігор Каганець,
Київ, 24 листопада 2013 р.
<http://ar25.org/node/23452>*